

12. Желание

На семена отбрани, плодородни
 Душата си азъ искамъ да развѣя
 И съ мисли здрави, чувства благородни
 Земята моя родна да посѣя.

Като дъждець обилень, благовѣстенъ
 Тамъ искамъ на сълзи да се излѣя
 И моя трудъ стремителень и честенъ
 Вредъ съ вѣра, миръ и обичъ да лелѣя.

И съ радостъ като слънце възхитено
 Да грѣйна туй поле отъ менъ посѣто,
 Отъ новъ животъ честитъ одушевлено
 Да видя мойто племе тѣжно, клето, —

Па нека тозъ часъ тихо да залѣза
 Тамъ нейде въ родни край, обичень, свидень
 И нека въ гробъ немилостивъ да слѣза
 Отъ никого незнаенъ и невидень...

13. На омразата вълнитѣ...

На омразата вълнитѣ бѣсни
 Моя родъ злочестъ отъ вредъ обливатъ,
 Плодоветѣ на борбитѣ честни
 Вѣхнатъ, падатъ, тѣнатъ и загиватъ.

О, дойди, любовъ! Миръ вамъ! извикай
 Тая буря пѣклена да стихне,
 Злото отъ земята ни изтикай,
 Та миръ-слънце да ни се усмихне!

13. Милость и любовъ

Милость и любовъ се сбиратъ
 Въвъ гърди горещи, болни,
 Въ ужасъ на уста замиратъ
 Речи благи, мисли волни.

Съхнатъ въвъ сърдце ми пѣсни
 Като цвѣтенца на суша...
 Посрѣдъ тия страсти бѣсни
 Кой ще моя гласъ да слуша?...

